

wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 12-tej w południe i o godz. 6-tej wiecz.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie: miesięcznie 2 kor., kwartalnie kor. 6; za jednorazowe zaneszenie do domu dopłaca się 40 hal., za dwurazowe 60 hal.

Na prowincji: miesięcznie kor. 2 hal. 70, kwartalnie kor. 8. W państwie Niemiec: kwartalnie kor. 16; w innych państwach: kwartalnie kor. 18. Za dwurazowe wysyłkę dziennie DOPLACA się 40 hal. MIESIĘCZNIE. Zmiana adresu: 40 hal.

Adres Red. Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres Red. „Głos Narodu” Kraków. Telefon Nr. 135

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny założony w r. 1893 przez JÓZEFA ROGOSZA.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Osoba prenumerata * wydanie wiecz. wynosi miesięcznie w mieście 1 koronę.

Numer połudn. 10 hal. wieczorny 4 hal. Listy pieniężne przekazy na prenumeratę i inseraty, wysyłane do Administracji „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchji i w państwie niemieckiem. Reklamacja

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowym „Głosu Narodu”, róg św. Krzyża i Mikołajskiej 1. Od miesiąca wiersz drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., układ tabelaryczny, liczbowy od wiersza 20 h. za pierwszy raz, każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz — Nekrologi 60 hal. Zamieszczane ogłoszenia przyjmują: we Lwowie S. Sokolowski, w Warszawie H. Hensmann, w Wiedniu H. Hensmann & Vogler, M. Opalik, M. Dukas, H. Schalek, E. Braun, K. Kuchera & Schierl, R. Mosse, Friedl, w Berlinie F. H. Cox, w Lipsku J. Leopold, w Paryżu de Raczowski 14 Cite de Trevise, John F. Jones & Co.

Nr. 11.

Kraków, czwartek, dnia 10 stycznia 1907 roku.

Rok XV.

Kronika.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN!

Kraków, 9 stycznia.

— Przypadek gościa w Drobnieronie. W kawiarni Drobniera, wczoraj wieczorem p. Józefowi D. oficerowi, ukradziono z palta pozostawionego w garderobie, pulara, w którym oprócz notatek i biletów wizytowych znajdowało się 100 koron w banknotach. Okradziony gość o wypadku tym doniósł urzędowi policyjnemu.

— Bal rabezański który odbędzie się 16 stycznia wzbudził ogólne zainteresowanie. Projektorka balu hr. Andrzejowa Potocka, przybędzie niezawodnie. Krzesła na galerje rozchwyta no natychmiast po otwarciu kasy. Pozostały już tylko miejsca stojące, bardzo wygodne. Karnety na bal, malują studenci gimn. III i obu szkół realnych, pod kierunkiem profesorów Kołomyjskiego, Saskiego i Pocięchy, który oprócz tego ofiarował się namalować kilka karnetów. Słowem sukces jest zapewniony.

Polcja aresztowała wczoraj 47 lat liczącego Wincentego Grzywacza malarza pokojowego, ponieważ w stanie już podpitym przyszedł do restauracji p. Hałacińskiego, gdzie mu z tego powodu wzbraniano się dać żądanej wódki, a kiedy mu ją wreszcie podano, obrażony złością, pełnym kieliszkiem cisnął i rozbił 6 innych kieliszków. Następnie wybiegł z restauracji, i trzasnął drzwiami taką siłą że rozbił szybę wartości 7 koron.

— Żydzenie miasta. Z miasta piszą nam: Z dniem każdym zwiększa się liczba żydów w śródmieściu. Wykupują oni domy — stare i pamiątkowe, a przekształcając je w dziwolągi, otwierają sklepy z „najnowszą tandetą” — czyniąc w ten sposób konkurencję kupiectwu chrześcijańskiemu. Obecnie grozi nam utrata jeszcze jednego domu w Rynku głównym, a mianowicie kamienicy będącej własnością spadkobierców śp. Janigi. Obecni jej właściciele żądają sumy tak wysokiej, że odstrasza chrześcijan, a żydzi nie próżnują i wszelkimi sposobami pragną znaleźć się w posiadaniu pięknej starej budowli. — Podobnie rzecz się ma z domem pp. Teichmannów przy ulicy Florjańskiej i w. in., na które żydzi czyhają, ofiarowując kwotę nieco wyższą od chrześcijan.

Przyjść więc może tego, że kupcy nasi zmniejszą błąd, otwierając sklepy w dzielnicach żydowskich przy ul. Joselewicza, Berka, Kupa i t. p. o ile im na to pozwolą „nasi naserdecznijisi”.

Zakupy żydów nie ograniczają się jednak tylko do ulic centrum miasta. Zalewem swoim zagrażają nawet najpiękniejszej części prastarej stolicy polski tj. plantom. Bowiem, niektóre z licznie rozmieszczonych w plantach kiosków z wodą sodową, — dotychczasowa własność fabrykanta chrześcijańskiego nabyte zostały przez żyda, właściciela fabryki wody sodowej na Kleparzu, a publiczna, używająca spaceru w alejach plantacyjnych, uszczęśliwiona została sympatycznym widokiem wschodnich fizyognomji, zasiadających w kioskach sprzedawczyń. Przyjdzie nam się chyba zwrócić o pomoc do Towarzystwa upiększania miasta.

—ooOoo—

Telegramy.

Podziękowanie Czechom.

Lwów. Towarzystwo dziennikarzy polskich wysłało do p. Holeczka redaktora „Narodnich Listów” następujący telegram: „Towarzystwo dziennikarzy polskich przesyła bratniemu związkowi wyrazy czci i serdecznej podziękności za objawione uczucie dla diatwy polskiej, prześladowanej przez Niemców za obronę najświętszych praw narodu i za poparcie udzielone słusznym żądaniom rodaków naszych w zaborze uemieckim”.

Protest Słoweńców.

Marburg. (Tel. wł.) Polityczny Związek Słoweński „Naprej” stanowczo protestuje przeciw wszelkim usiłowaniom rządu, aby znieść słoweńskie paralelki gimnaz. w Mariborze (Marburg) i t. zw. samodzielne niemiecko-słoweńskie klasy gimnaz. w Celjii (Cili). Polit. Związek słoweń. „Naprej” żąda, aby te zakłady rozszerzono w zupełnie samodzielne słoweńskie gimnazja w Celji i Mariborze. Wszystkich zaś słowiańskich — a w szczególności polskich — posłów prosi i wzywa jak najgoręcej, by byli w tej kwestji zgodni i niezachwiani, tudzież by postępowali jednomyślnie z celskimi i mariborskimi Słoweńcami.

Rezolucja ta przyjęta została per aclamationem na walnem zgromadzeniu Związku dnia 5 stycznia.

(Dla wyjaśnienia dodać należy, że wspomniane paralelki i „samodzielne klasy” w Mariborze i Celju mają dotychczas prawo nauczania w języku krajowym tj. słoweńskim tylko w klasie 1—4 i to jedynie religij, matematyki i łaciny. W całym zaś wyższym gimnazjum nauka odbywa się w języku niemieckim wyłącznie! Obecnie i to chcą odebrać Niemcy austriaccy Słoweńcom!

Spodziewać się należy, że posłowie nasi pójdą ręką w rękę ze Słoweńcami i nie pozwolą na nową krzywdę już i tak pokrzywdzonego narodu. Przyp. Red.)

Podwyższenie plac urzędników państwowych.

Wiedeń. Odpowiednio do oświadczenia, złożonego 19 grudnia 1906 w komisji budżetowej, przedłożył dziś minister skarbu parlamentowi dwa projekty ustaw, które zawierają będą zarządzenia na korzyść urzędników państwowych. Przedłożenie pierwsze obejmuje żądania 20 milionowego kredytu na mający być w r. 1907 przyznany, nadzwyczajny, jednorazowy dodatek. Suma ta będzie pokryta z zapasów i i nadwyżek kasowych.

Drugie przedłożenie obejmuje owe daleko idące, ostateczne zarządzenia, które rząd zamierza przeprowadzić i wprowadzić w życie z rokiem 1908. Wedle tego dla urzędników państwowych, zamierzona jest potrójna akcja:

- 1) Podwyższenie dodatku aktywalnego, aby wobec trudnych warunków życiowych, każdemu poszczególnemu urzędnikowi przyjść z pomocą.
- 2) Pomnożenie klas płacy od 3 do 11 rangi, połączone ze skróceniem terminu awansów w najniższych trzech klasach rangi, aby — o ile możliwości dać gwarancję częstszego, czasowo oznaczonego i szybszego awansu.

3) Skrócenie lat służby, potrzebnej do uzyskania emerytury z 40 na 35 lat.

Podwyższenie dodatków aktywalnych ma w ten sposób nastąpić, aby z jednej strony obecne zostały podwyższone we wszystkich klasach miejscowych: w piątej o 10 proc., w szóstej, siódmej i ósmej o 15 proc., w dziewiątej, dziesiątej i jedenastej o 20 proc., z drugiej strony, mają doznać polepszenia klasy miejscowe w swoim stosunku do Wiednia, a mianowicie w ten sposób, aby dotychczasowe dodatki aktywalne, wynoszące 60, 50 i 40 proc. wiedeńskiego dodatku aktywalnego, zostały podwyższone na 70, 60 i 50 proc., a dla miast, liczących więcej, niż 80.000 mieszkańców, utworzoną zostanie nowa klasa miejscowa, której przyznane będzie 80 proc. podwyższonego dodatku wiedeńskiego.

Pomnożenie pięciolecia obejmuje we wszystkich klasach, począwszy od trzeciej a skończywszy na jedenastej, z wyjątkiem dziewiątej rangi, po jednym stopniu płacy, w klasie dziewiątej dwa stopnie. Wysokość nowych stopni plac odpowiada dotychczasowemu stosunkowi między poszczególnymi placami każdej klasy rangi. W przyszłości najwyższy stopień płacy każdej klasy rangi równać się będzie najniższej płacy najbliższej wyższej klasy rangi.

Urzednicy ponad lat 60, wykluczeni będą z przeniesienia do nowych stopni płacy.

Termin awansu w najniższych klasach rangi zostanie niższy z czterech na trzy lata. Zniżenie czasu służby odnosić się będzie tylko do urzędników, którzy płacić będą dalszy dodatek emerytalny pół procentowy a ze sług odnosić się będzie tylko do personalu dozorców więziennych, policyjnego i bezpieczeństwa, agentów policyjnych itp., kategorii, które z powodu trudnej służby zwykle nie dochodzą do 40 roku służby.

Zgodnie z podwyższeniem dodatku aktywalnego urzędników ma także nastąpić takie podwyższenie dla sług, a mianowicie na 55 proc. w Wiedniu, 40 proc. w pierwszej, 35 proc. w drugiej, 30 proc. w trzeciej i czwartej klasie miejscowej.

Sumę potrzebną na zwiększenie wydatków tych preliminaruje się na 15 i pół miliona koron, do czego atoli należy doliczyć wydatek 13 milionów, który powstanie z powodu rozszerzenia akcji, zamierzonej także na kategorie innej służby państwowej, której pobory zostaną uregulowane w drodze rozporządzeń. Do kategorii tej należą: grupy personalu pocztowego, personal kancelaryjny i sług pomocniczych, straż skarbową i personal leśnictwa, urzędnicy kolei państwowych i słudzy.

Dla państwowego personalu nauczycielskiego wreszcie, obok należnego im polepszenia dodatków aktywalnych, zamierzone są pewne specjalne zarządzenia, jak zrównanie profesorów szkół średnich z nauczycielami państwowych szkół przemysłowych, wliczenie lat suplenty i asystentury, zrównanie wszystkich wiedeńskich profesorów szkół wyższych co do t. zw. dodatku wiedeńskiego itp.

Poprawa bytu urzędników.

Wiedeń. Deputacja stronnictwa chrześcijańsko-socyalnego, składająca się z posłów: rady dworu dra Gessmanna i dra Weisskirchnera zjawiała się wczoraj u prezydenta gabinetu i ponownie przedstawiła żądanie w kwestji poprawy położenia materylanego urzędników

oraz prosiła o objawienie stanowiska rządu w tej sprawie. Prezydent ministrów przy tej sposobności szczegółowo omówił kwestję urzędniczą i oświadczył deputacyi, że rząd prawdopodobnie już w najbliższych dniach będzie mógł przedłożyć Izbie dwa przedłożenia. Prezydent ministrów dał dalej wyraz nadziei, że parlament umożliwi załatwienie tych przedłożeń, jako też innych ważnych przedłożeń gospodarczych, dotyczących gospodarczych potrzeb ludności.

Izba posłów

Wiedeń. Posiedzenie Izby posłów rozpoczęło się o godz. trzeciej popoł. Odczytano wnioski i interpelacje.

Sytuacja w Łodzi.

Warszawa. Z Łodzi donoszą: Celem niesienia pomocy robotnikom, pozbawionym pracy, utworzył się robotniczy komitet lokautowy. Do składu jego weszli przedstawiciele wszystkich partii robotniczych oraz żywiły bezpartyjne.

W fabryce Tow. akc. M. Silbersteina, w której dotychczas pracowano normalnie, wynikły nagle nieporozumienia pomiędzy robotnikami, a zarządem z powodu gratyfikacji noworocznej, której robotnicy niespodziewanie zażądali. Zarząd odmówił. Wtedy robotnicy zaczęli się dopuszczać różnych ekscesów, wobec czego zarząd zagroził, iż zamknie fabrykę.

Fabryki Ludwika Geyera i S. Rosenblatta otrzymały ogromne obstalunki. Wobec tego w niedalekiej przyszłości rozpoczną pracę na trzy zmiany, gdy dotychczas pracują na dwie. W innych zaś fabrykach, jak u Ossera i Kindlera, gdzie pracują na jedną zmianę, za kilka dni zacznie się praca na dwie zmiany. Dzięki temu wielu robotników, pozbawionych pracy, znaleźć ją może.

Walki bratobójcze nie ustają. Na ul. Średniej postrzelono robotnika Adamczyka. Na ul. Suwalskiej zraniono ciężko nieznanego z nazwiska robotnika.

Hurko-Lidval.

Petersburg. W tych dniach będą opublikowane rezultaty śledztwa, przeprowadzonego przez komisję, pod przewodnictwem Golubiewa, w sprawie dostawy zboża, powierzonej przez Hurkę Liedwalowi. Komisja ta doszła do wniosku, że Hurko materialnie nie był zainteresowany w tej sprawie, aczkolwiek oddanie dostawy Liedwalowi ignoruje wogóle prawo i istniejące przepisy o dostawach z karygodną lekko-myślnością.

Położenie na Kaukazie.

Tyflis. Do Tyflisu codziennie są przywożeni przestępcy polityczni, którzy, po krótkim przebywaniu w więzieniach, wysyłani są następnie na Syberję. Stan rzeczy na Kaukazie nie zmienia się na lepsze, bez względu na powtórne podróże namiestnika Kaukazu do Aleksandropola. Nastrój niespokojny wciąż trwa, a o reformach

już mowy niema. We Władzkaukazie rewizje i aresztowania nie ustają. Życie społeczne zamarło. Pisma postępowe zamknięto.

Najdotkliwszą kwestją chwili bieżącej jest zbieranie zaległości podatkowych, co idzie z wielką trudnością, pomimo pomocy kozaków i dragonów.

W powiecie kagyzmańskim bandy rozbójnicze nie przestają dopuszczać się rabunków, względem podróżnych na drogach publicznych.

Bandytyzm w Rosyi.

Kaluga. W powiecie borowskim, w bliskości wsi Karjakowej ujęto siedmiu bandytów, którzy usiłowali obrabować dom modlitwy staro obrządkowców. Znalezione przy nich plan domu modlitwy ze spisem osób, zamieszkałych przy tejże świątyni i rewolwery. Bandyci, według zaświadczenia policyi moskiewskiej już niejednokrotnie operowali w gub. kałuskiej i sąsiednich a ujęto ich dzięki zasadce, urządzonej przez policyę borowską.

Kijów. W nocy nieznanymi ludźmi zrabowali urząd gminy tołkowskiej w pow. ostrowskim Jednego strażnika zabito, drugiego śmiertelnie raniono. Zabrano kasę, oraz dwa karabiny z ładunkami.

Kuropatkin namiestnikiem Kaukazu

Petersburg. Nominacja generał-adjutanta Kuropatkina na namiestnika Kaukazu, na miejsce ustępującego hrabiego Woroncowa-Daszkowa spodziewana jest z dniem 14 bm.

Zamordowanie wojskowego prokuratora.

Petersburg. Dziś o godzinie 9 rano został zabity strzałami z rewolweru prokurator naczelny wojskowy Pawłow.

Ekscesy strejkujących kolejarzy bułgarskich.

Zofia. (Tel. wł.) Wczoraj popołudniu przyszło do krwawego starcia między wojskiem a strejkującymi kolejarzami. — Demonstracji obrzucili gmach serbskiego poselstwa kamieniami, oraz zdarli chorągiew serbską, którą następnie spalili.

W Maroko.

Londyn. „Times“ donosi z Tangeru, że jeden z żołnierzy Rajzulego doniósł jego korespondentowi iż po stronie Rajzulego w Zinat walczyło tylko 66 ludzi z których trzech padło a 5 zostało rannych.

Kadyks. Dwa krazowniki i jeden torpedowiec odpłynęły dzisiaj pod wodzą kontr-admirała Matta do Tangeru.

Sejm pruski.

Berlin. (B. Wolffa). Na wczorajszym posiedzeniu sejmu przedłożył minister skarbu Reinbaben budżet. Następne posiedzenie odbędzie się w piątek. Po wyborze prezydium rozpocznie się na piątkowym posiedzeniu pierwsze czytanie budżetu.

Arterioskleroza.

Dzięki wspólnej akcji dwóch nauk: fizyki i terapeutyki i współdziałania dwu uczonych, profesora d'Arsonval i doktora Montier, najogólniej szą przyczyną, skracającą ludziom życie, ma być niebawem usunięta.

Po za mikrobami, tymi groźnymi wrogami zewnętrznymi naszego zdrowia, wszyscy jak jesteśmy, nosimy w sobie wroga wewnętrznego, nieuważanego, przeciw któremu dotychczas nie było rady — *arterio skleroze*, czyli stopniowe stwardnienie arteryi.

Olbrzymia większość ludzi umiera na arteriosklerozę. Ta choroba, długo niedostrzegalna nie zawsze czeka starości, aby uczynić swe spustoszenia.

Iluż to młodych, pozornie zdrowych, umiera z przyczyn niewiadomych, tajemniczych; przekrwienie mózgu, *angina pectoralis*, choroba serca wątroby nerek! To wszystko sprawa arteriosklerozy.

Jeśli nawet unikniemy jej ciosów w wieku młodym, z pewnością stajemy się jej ofiarą na starość.

Puls bije za mocno, krew krąży w kanałach zbyt ciasnych lub za twardych. Wyobraźmy sobie rurkę gumową, przepuszczającą gaz oświetlającą. Jeśli ta rurka jest uszkodzona lub zamulona, zbyt ni nacisk gazu powoduje pęknięcie szczeliny. Jeśli napór gazu się zmniejszy, rurka ocaleje.

Nasze arterye znajdują się w takim samym niebezpieczeństwie pęknięcia pod silnym naporem krwi, która w nich krąży.

Lecz jakże regulować, zmniejszać ten napór?

Należy przedewszystkiem stwierdzić, czy jest wielkim. Czyni się to za pomocą instrumentu

zwanego stygmometr. Jeżeli stygmometr wskazuje 15 — 16 centymetrów, stan badanego jest pomyślny: nie potrzebuje on zmieniać trybu życia. Jeśli przyrząd oznacza cyfrę niższą należy pobudzić energię żywotną. Jeśli dochodzi do 19, 20, 25 cent. arterioskleroza trzyma już danego osobnika w swych szponach.

Środki używane dotychczas w celu jej zwalczania, jako to lekarstwa, odpowiednie pożywienie, przynoszą ulgę tylko chwilową.

Zdawało się, że niema już na to rady. Ale nauka znajduje radę na wszystko niemal. Zmusiła naturę do wyzwolenia swych jeńców, do oszczędzenia swych ofiar.

Oto dzieje tej ostatniej zdobyczy medycznej.

Przed laty mniej więcej piętnastu, profesor d'Arsonval, dziś członek paryskiej Akademii nauk, wynalazł przyrząd elektryczny o prądzie zmiennym, wynoszącym nie 100 — 200 uderzeń na sekundę jak w maszynach przemysłowych, lecz 3 — 500,000 na sekundę. Dziwne zjawisko: wówczas gdy prądy o słabym napięciu zabijają piorunująco skazańców w Ameryce lub nieostrożnych robotników elektrycznych, prądy w najsilniejszym napięciu nie sprawiają żadnego zaburzenia, a nawet wrażenia w tych, przez których ciało przechodzą.

Profesor College de France d'Arsonval poddał króliki działaniu tych prądów. Przekonał się że nie doświadczały nic przykrego, tylko napięcie arteryi zmniejsza się. Podzielił się tą obserwacją z dr. Montier, już zajętym badaniami podobnymi. Doktor próbował poddawać takim prądom ludzi, ale bez pomyślnego skutku. Wówczas p d'Arsonval wynalazł przyrządy o większym jeszcze napięciu.

W r. 1902 zbudował olbrzymie maszyny elektryczne, funkcjonujące dziś w gabinecie dra

† Ś. p. Dr. Józef Kusztełan.

Przed kilku dniami zmarł w Poznaniu gorliwy pracownik polski dr. Józef Kusztełan. Urodził się w 1843 roku z rodziny niezamożnej. Walczył z biedą w szkołach i na uniwersytecie, aby się później poświęcić kształceniu młodzieży gimnazjalnej. Ale już w roku 1879, gdy mu kazano wbrew rozporządzeniu arcybiskupa Ledóchowskiego uczyć religii po niemiecku w szkole poznańsk realnej, wtedy on, który przez całe życie był gorąco przywiązany do wiary i Kościoła świętego, porzucił bez wahania zawód nauczycielski, aby po tylu latach pracy już jako mąż i ojciec zacząć na innej drodze służyć społeczeństwu. I oto rząd niechcąc — tak jak mu to się i dawniej zdarzało — zrobić mu przysługę, albowiem Zmarły jako pedagog, byłby cicho przeszedł przez życie swoje, a tymczasem, wyparty ze swego zawodu, zajął się na innem polu jako wielka gwiazda i czynami swymi zrobił imię swoje głośnem i nieśmiertelnem. Pomny ha wskazówki wielkiego Marcinkowskiego, aby nieść oświatę w przemysł i kupiectwo, założył skład szkła, ale go wkrótce zwinął, poznawszy, że ta droga była za ciasna dla jego zdolności i zamiarów. Widzimy go później pracującego w Spółce pożyczkowej poznańskiej — dzisiejszym Banku Przemysłowców — i w Komitecie Spółek Zarobkowych.

Przez szereg lat wydawał obszerne sprawozdania roczne Związku spółek zarobkowych, zawierające bardzo cenny materiał statystyczny z życia finansowego i redagował „Poradnik dla spółek“. Wydał również osobno kilka prac z dziedziny ekonomicznej, mianowicie: „O wartości pieniężnej człowieka“, „O czekach“, „Kilka słów o organizacyi spółek polskich pod panowaniem pruskim“, „Raiffeisen i jego spółki włościańskie“, „Zarys o wekslach“, „Z przeszłości i teraźniejszości spółek polskich pod panowaniem pruskim“ i wiele innych.

Zasługi jego dla zaboru pruskiego są tak wielkie i obejmują tyle dziedzin pracy społecznej, że trudno je streścić w ramach wspomnienia pośmiertnego. Jeśli położymy nacisk na tytaniczną wprost pracowitość nieboszczyka, jego bystry pogląd na najzawilsze i najtrudniejsze sprawy, na jego w owoce bogate zabiegi i żelazną wytrwałość w zwalczaniu wszelkich przeciwności, będziemy widzieć, jak ogromną stratę ponieśli nasi bracia z pod zaboru pruskiego przez śmierć dra Józefa Kusztelana, który w walce społeczeństwa polskiego z przemocą pruską był jednym z najbardziej zasłużonych jego bojowników.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny Dr. Antoni Beaupre. Drukarnia „Głosu Narodu“ pod zarządem Stanisława Tomaszewskiego.

Montier i dostarczające miliard prądów przerywanych na sekundę.

Pacjent siedząc w fotelu, kąpany jest w potokach fluidu elektrycznego, uzewnętrzniających się snopami iskier, do 25 cent. długości. Rezultat bywa szybki i niezawodny. Chory, u którego, przy pierwszym seansie stygmometr wskazywał 26 st. napięcia, wskazuje potem 16 st. A osiągnąwszy takie napięcie zachowywał je. Niebezpieczeństwo ustępuje, chory po tym chrzcie elektrycznym dostaje patent na długowieczność.

Seanse powtarzane trzy razy na tydzień, trwają po 5 — 10 minut każdy, nie sprawiają żadnego wrażenia.

Fluid działa na wewnątrz, aż do głębi organizmu, z niesłychaną mocą. W mgnieniu oka roztopia i przepuszcza kamyczki nerwowe, wątrobiane, jak i wszystkie nieczystości, zamulające tętnice oraz inne narządy.

Arterye, to jakby rzeki, opływające nasz organizm, niosąc mu zdrowie, lub chorobę; o ich opływ ich odbywa się prawidłowo, o tyle jesteśmy zdrowi.

Wynalazek p. d'Arsonval — jeżeli zostanie stwierdzony przez krytykę naukową i praktyczne doświadczenia, na które jeszcze czekać radzimy: może uchronić od gangreny, od aneuryzmów, skrzepów, zwapnienia żył itp.

„O śmierci, gdzie jest twe ostrze!“ — wołał święty Paweł.

Nowoczesna nauka usiłuje odnaleźć i stępić to ostrze, ruguje klęski, grasujące wśród ludzi — tuberkulozę, raka, epidemie i chroniczne choroby. Tylko na śmierć nie znajdzie środka, ale może z czasem przedłużyć życie i zdrowie do granic lat Matuzalowych.